

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 73.775 van 19 mei 1998
in de zaak A. 77.315/XII-865.**

In zake : de n.v. OMNIPLAY,
die woonplaats kiest bij
Advocaat C. DE WOLF,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Tervurenlaan 268 A,

tegen :

het Brussels Instituut voor Milieubeheer,
dat woonplaats kiest bij
Advocaten D. D'HOOGHE en N. CAHEN,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Henri Wafelaertsstraat 47-51, bus 1.

DE VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. OMNIPLAY op 30 januari 1998 heeft ingediend om de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te vorderen van de tenuitvoerlegging van "de beslissing van Verweerster die in de maand december 1997 werd genomen, tot gunning van de overheidsopdracht voor levering en plaatsing van nieuwe speeltuigen, voor vervanging en herstelling van bestaande speeltuigen en voor het onderhoud van de nieuwe speeltuigen gedurende drie jaar, meer bepaald de gunningsbeslissing betreffende het zgn. LOT 1.";

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gelet op het arrest nr. 71.670 van 9 februari 1998 waarbij de schorsing van de tenuitvoerlegging wordt bevolen;

Gelet op de beschikking van 15 april 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 5 mei 1998;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter J. BORRET;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat E. DESAIR, die loco Advocaat C. DE WOLF verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat B. SCHUTYSER, die loco Advocaten D. D'HOOGHE en N. CAHEN verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd R. VAN DER GUCHT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de verzoekende partij na het indienen van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid geen verzoekschrift ingediend heeft om de vernietiging van de bestreden beslissing te vorderen; dat de Raad van State er in dat geval overeenkomstig artikel 17, § 3, derde lid, van zijn gecoördineerde wetten toe gehouden is de uitgesproken schorsing op te heffen;

Overwegende evenwel dat in dit geval, naar blijkt uit een door haar op 13 maart 1998 aan de Raad van State gedane mededeling, de verwerende partij de bestreden beslissing op 20 februari 1998 ingetrokken heeft; dat de opheffing van de schorsing dan ook enkel gebeurt met het oog op de duidelijkheid in het rechtsverkeer;

Overwegende, met betrekking tot de kosten van de vordering, dat artikel 68, laatste lid, van het

algemeen procedurereglement, ingevoegd bij het koninklijk besluit van 17 februari 1997, bepaalt dat in de gevallen waarin de Raad van State de schorsing opheft omdat de vordering tot schorsing niet gevolgd is door een annulatieberoep, de kosten "ten laste gelegd worden van de verzoeker"; dat die bepaling algemeen is en geen uitzondering bevat voor het bijzondere geval dat de houding van de verzoekende partij verklaard kan worden, zoals in dit geval, door een beslissing van de verwerende partij waarbij de bestreden beslissing wordt ingetrokken; dat evenwel die uitzondering zich opdringt omdat in redelijkheid van een verzoeker niet kan verwacht worden dat hij een annulatieberoep indient tegen een beslissing die toch reeds ab initio uit het rechtsverkeer verdwenen is; dat het dan ook onredelijk zou zijn hem de financiële gevolgen te doen dragen van een vordering die door het toedoen van de verwerende partij haar voorwerp verloren heeft,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De schorsing bevolen bij arrest nr. 71.670 wordt opgeheven.

Artikel 2.

De kosten van de vordering tot schorsing bepaald op zeventuizend frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op negentien mei 1900 achtennegentig,
door :

de H.	J. BORRET,	kamervoorzitter,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

J. BORRET.